

BROTS

(Publicació del jovent en lluita) N 2

ESTIU

EDITORIAL

>> 3 Anys de lluita

Fa tres anys naixia a Ciutat una nova assemblea de l'organització independentista i revolucionària Maulets. Un grup de joves, molts d'ells membres de la CEPC, es reunien al casal Can Capses i començaven a crear un nou camí dins la lluita independentista a Ciutat.

Cal recordar la importància que té una organització com Maulets a Mallorca, una organització desacomplexadament independentista. No és catalanista, ni parla d'autodeterminació, ni de Països de parla catalana, sinó d'independència, de Països Catalans, de la catalanitat de la ciutadania illenca, etc. En definitiva, diu el que pensa sense por a perdre vots o al que diran.

El mateix fa Maulets pel que fa a la qüestió social, Maulets és revolucionària, ni progressista, ni d'esquerres, ni de cap nou eufemisme que pugui sorgir de mà dels intel·lectuals progressistes. No, Maulets és revolucionària i anticapitalista i ho diu sense complexes i amb la boca gran. Ho diu perquè no creu que cap petita reforma millori la precarietat que patim com a joves catalanes.

La combinació de les ideologies independentista i revolucionària és molt important que es doni a Mallorca. Un territori que, per desgràcia, està, justificadament, massa acostumat, per una banda a lligar l'independentisme amb el progressisme societat, quan no amb la xenofòbia d'algun grupuscle marginal. I per l'altra, també acostumat a lligar les ideologies revolucionàries amb l'espanyolisme més flagrant.

Fa tres anys que a Mallorca hi ha independentisme revolucionari organitzat. Tres anys, en els quals la cosa ha canviat prou. La nostra assemblea no només ha augmentat en nombre de militants, sinó també, i això és el més important, en preparació política de la militància. L'assemblea és més gran i està més preparada, en definitiva és més madura. La maduresa es nota en la feina

feta, ara bé, encara queda molt camí per recórrer i molts defectes per superar, com ara la definitiva superació de la marginalitat, la creació d'un moviment i estructures complementàries, l'expansió i la consolidació a la Part Forana, etc. D'això també s'és conscient. La situació actual és difícil, però es tenen les eines per a afrontar-la i la recent creació de l'assemblea de Mallorca Nord omplí d'il·lusió a tota jove inconformista.

En definitiva, tres anys d'assemblea de Maulets a Mallorca, més que consolidada i preparada, nova assemblea al nord de Mallorca...

EL COMBAT MAULET CONTINUA!

Assemblea de Maulets Mallorca

SALVEM LA REAL NO DECAU

Malgrat totes les notícies ja donen per enllestida la construcció del nou hospital de referència a Son Espases Vell, els qui lluitem contra la destrucció d'un entorn rural proper a ciutat, contra la mutilació d'un patrimoni cultural i contra l'especulació, encara resistim. Són massa coses que s'han realitzat sota un obscurantisme cap a la ciutadania, i que la plataforma Salvem la Real ja porta gairebé tres anys denunciant.

Des de la plataforma, s'han interposat diversos contenciosos, al·legacions contra el Pla Territorial de Mallorca, contra la modificació puntual del Pla General d'Ordenació Urbana de Palma, s'ha denunciat el trasllat il·legal de la Creu dels Monjos, i un llarg etcètera. Aquest any, entre d'altres coses, s'ha acabat demostrant el "pelotaso" que hi ha hagut darrera la compra de la finca on es vol ubicar el nou hospital, tant pel preu que s'ha pagat, com per la informació que ha circulat per certs despatxos.

A principis del mes de maig d'enguany, un peritatge judicial va concloure que el preu a pagar per la finca de Son Espases Vell havia de ser de 2,9 milions d'euros. Aquest peritatge va haver de ser costejat per la plataforma Salvem la Real, ja que formava part d'una prova sol·licitada en un dels múltiples contenciosos interposats.

L'Ajuntament de Cort, per la seva banda, va pagar per aquesta finca 7,2 milions d'euros, la qual cosa posa de manifest els interessos que hi havia darrera d'ella, cedint-la posteriorment al Govern de les Illes Balears. Aquests interessos van més enllà de la construcció del nou hospital, aquest, només serà l'excusa per dirigir el creixement de Ciutat cap a la zona del Secar de la Real. El creixement urbanístic s'ha convertit en la principal activitat de les nostres illes, permetent als qui juguen a aquest joc, omplir-se les butxaques amb la mercantilització del sòl. Cal recordar, que els milions d'euros que s'han pagat de més en aquesta compra, més les substancials xifres que es troben darrera d'aquest canvi d'ubicació de l'hospital, són els que hipotecaran el nostre futur i el de generacions posteriors.

La repartició de les finques properes a Son Espases Vell és una prova d'aquesta jugada urbanística. Les compres es realitzaren abans, durant i després de l'anunci oficial de la decisió d'ubicar el nou hospital a Son Espases, el que demostra la informació privilegiada d'uns pocs. Personatges com Cursach, Seguí i immobiliàries com Rústic i Ibercon, ja tenen finques a la zona. Tota la informació de les compres, fou publicada pel "Diario de Mallorca".

Manifestació de la plataforma Salvem La Real.

Els germans Ramis d'Ayreflor Cardell van vendre la seva finca Can Forners, entre el 2001 i el 2002, a Mateu Sastre Juan, propietari de la immobiliària Ibercon.

Bartolomé Cursach i el seu soci Tolo Seguí compraren la finca de Son Cabrer un any abans de la compra, per part de Cort, de Son Espases Vell. Aquesta finca compta amb 190.000m², dels quals 49.000 limiten amb la finca on es vol ubicar l'hospital, i on hi projectaren un geriàtric, que s'aconseguí parar.

La finca veïna de Son Espases Vell és Son Espases Nou, classificada com a finca d'ús agrícola al Pla Territorial de Mallorca, i només una zona petita està considerada zona de Transició. Al 2003 fou comprada per l'empresa Hospitalet de Desarrollos S. A., i l'escriptura pública de l'operació va ser signada per la dona del propietari de la promotora Rústic.

Una vegada repartit el pastís ja només queda executar-lo. Aquesta és la passa que la plataforma vol evitar. El què es vol demostrar amb aquesta exposició de fets, és que no estem davant una qüestió sanitària, sinó urbanística. Si realment s'hagués volgut un hospital públic amb unes bones infraestructures, ja s'haguessin començat les obres de la remodelació de Son Dureta, i els doblers que s'han malgastat en aquesta operació, s'haurien pogut invertir per millorar les condicions de l'hospital. En canvi, el què han fet ha estat enrederir una bona sanitat pública, han malgastat diners públics en compres innecessàries, i han afavorit la sanitat privada.

La darrera notícia que ha sortit a la premsa sobre La Real, ha estat de caire internacional. L'ICOMOS (Consell Internacional de Monuments i Llocs històrico-artístics), que és l'organisme que assessora tècnicament a la UNESCO, insta a què es declari l'entorn del Monestir de La Real com a conjunt històric, el què suposaria haver d'augmentar el radi de protecció que ara té pel BIC (Bé d'Interés Cultural) de 200m. Aquest organisme no governamental creu que l'entorn de La Real el conformen diferents elements, com el paisatge agrari, el sistema hidràulic (sèquies) o la creu dels

Monjos, a més del monestir, i que tots aquests elements no poden tenir diferent tractament.

La plataforma, durant aquests gairebé tres anys, ha anat organitzant actes, tant culturals com lúdics, a fi de treure ingressos per pagar els misses que duen endavant tot el tema jurídic. Ha organitzat concerts als quals han participat Lluís Llach, Maria del Mar Bonet, Feliu Ventura, Al-Mayurqa, Rock&Press, Oprimits i Syphosis entre d'altres. A més de les manifestacions, també ha participat de les festes del pròpi poble de La Real, que tenen el seu punt àlgid els dies 19 i 20 d'agost.

Fa dos anys, el dia 19 d'agost, el consistori de l'Ajuntament de Palma es va disfressar de falsos romers i va pujar en peregrinació al Monestir de la Real per tal de venerar Sant Bernat. Tot i els advertiments de la plataforma per evitar l'enfrontament físic, la prepotència i manca de respecte cap al poble van fer que la senyora Catalina Cirer pugés fins a les portes del monestir escortada per les forces d'ocupació, que no tingueren miraments a l'hora de repartir pals als assistents de la concentració convocada per la plataforma.

Per tal de fer sentir la nostra veu de forma alta i clara, un cop més, davant el poder que domina Ciutat, la plataforma Salvem la Real convoca per el proper dissabte 19 d'agost una xiulada popular al capdavall del Camí dels Reis.

Ha arribat l'hora de dir prou perquè creiem en un altre model de ciutat, en un altre desenvolupament, perquè diem no a l'especulació, perquè defensem una sanitat pública, i sobretot, perquè defensem la terra. Per això i més, dia 19 d'agost hi has de ser! Us hi esperem!

Núria del Secar de La Real

Paisatge de La Real amenaçat de mort.

AGRESSIONS POLICIALES I RESPOSTA POPULAR: EL CAS D'EN MARC PERIS

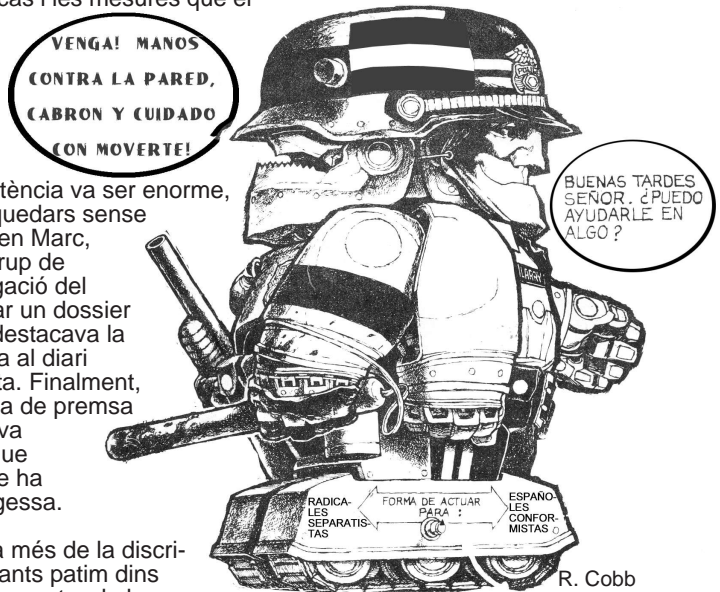
El dia 21 de juliol en Marc Peris, professor d'un Institut d'Ensenyança Secundària de Mallorca, es va seure a un bar del seu barri amb un parell d'amics. Aquesta petita reunió va acabar malament com a conseqüència de l'actuació il·legal de la policia espanyola, que va detindre en Marc per dirigir-se en català als agents. Malgrat això, és important destacar el gran suport que ha rebut en Marc al llarg d'aquest darrer mes: organitzacions sindicals, juvenils, partits polítics i moviments de base han mostrat la seva solidaritat envers una situació que podem patir tots els catalanoparlants que no volem canviar la nostra llengua davant les forces d'ocupació.

Així, devers les 19h en Marc va ser detingut, moment en que les seves companyes es començaren a mobilitzar per ajudar-lo. El primer i més important va ser concentrar-se davant la comissaria de la policia espanyola per tal de mostrar que el detingut no es trobava sol. Militants de Maulets i la CNT, així com representants de l'Obra Cultural Balear i un regidor de Palma pel PSM van acudir-hi, fins el punt de posar el cas en coneixement del delegat del Govern espanyol a les Illes. Cal destacar que el tracte rebut per aquest grup solidari a comissaria fou vergonyós, fins el punt de ser agredits pels cossos policials i amenaçats amb la detenció perquè "aquí se habla en castellano porqué yo no entiendo el mallorquín", com ens va explicar, visiblement alterada, la directora de la comissaria.

Una hora més tard en Marc va ser amollat i es va reunir amb les seves companyes. Al dia següent es va produir el judici-farsa, a on la discriminació lingüística va tornar a aparèixer, ja que la jutgessa no entenia el català i tothom es va haver d'expressar en espanyol. Malgrat les contradiccions policials, en Marc va ser condemnat a pagar una multa de 180euros. La notícia va tenir especial ressò als mitjans de comunicació locals i els dies següents molta gent i organitzacions es varen interessar pel cas. Fins i tot EU-PV i ERC van decidir fer algunes preguntes a la Mesa del Parlament espanyol, interessant-se pel cas i les mesures que el Ministre espanyol pensave pendre per acabar amb la discriminació lingüística.

A més a més, es va decidir fer un sopar de suport al detingut amb la finalitat de poder pagar la multa. L'assistència va ser enorme, i molta gent es va haver de quedar sense sopar. La setmana següent, en Marc, acompanyat d'un nombrós grup de solidàries, va anar a la Delagació del Govern espanyol per entregar un dossier de premsa sobre el cas, on destacava la seva versió dels fets, contada al diari L'Avanc, del qual és articulista. Finalment, el 10 de juliol es feia una roda de premsa on en Marc presentava la seva denuncia contra els agents que el van detindre i el recurs que ha posat a la resolució de la jutgessa.

Aquest cas és una mostra més de la discriminació que els catalanoparlants patim dins l'Estat espanyol, a més d'una mostra de la fal·làcia del bilingüisme unidireccional.

CAN VIES

Maig de 1997, és alliberat un espai en el barri de Sants, al carrer Jocs Florals: el Centre Social Autogestionat Can Vies. Els inicis s'emmarquen en una època en la qual Barcelona gaudeix d'un esclat d'okupació (a Sants ja existia, per exemple, el CSOA l'Hamsa) i encara està molt fresca l'experiència del Cine Princesa.

La iniciativa de la recuperació col·lectiva d'aquest espai va sorgir de la inquietud de gent del barri i d'alguns col·lectius. L'okupació va anar precedida d'un treball de cara al barri, que va concloure amb una xerrada al Centre Social de Sants titulada "l'okupació al barri i els moviments veïnals". Dos dies després, es va convocar un cercavila contra l'especulació que culminà amb l'okupació física de l'espai. El projecte, que s'ha desenvolupat durant tot aquest temps, parteix de l'aposta per l'autoorganització i l'autogestió. L'objectiu és que aquest espai esdevingui una plataforma per a que la gent prengui les eines necessàries per a ser subjectes de les seves lluites. El projecte està obert a tothom i a tots els col·lectius que en vulguin fer ús i, a més, el CSA ofereix sales de reunions, cafeta i la capella, un espai polivalent per a fer-hi xerrades, passis de vídeo, presentacions de llibres, representacions de teatre... Can Vies ha esdevingut un referent per al jovent i les veïnes del barri, que se l'han fet seu. Prova d'això en són la gran quantitat d'activitats

que s'han realitzat o la feina que el CSA ha realitzat en la participació en múltiples campanyes a nivell de barri i ciutat o buscant complicitats arreu del país o de l'Estat.

El 1998 Can Vies va superar una amenaça de desallotjament gràcies a la pressió popular que va fer que arxivessin la demanda. El passat divendres 12 de maig, dos dies després del 9è aniversari, ha arribat la demanda de "judici verbal de desnonament per precari". La part demandant és FMB (Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona), de la qual l'Ajuntament de Barcelona n'és l'accionista majoritari.

Actualment, no hi ha data de judici, ja que es va suspendre la primera per motius legals. S'ha iniciat una campanya per a aturar la demanda. Molts han sigut els col·lectius i entitats que ja han mostrat la seva solidaritat i s'han personat com a part demandada al judici. En el context de la campanya, es va fer una manifestació el 10 de juny amb la participació de 900 persones, s'estan recollint signatures i enviant faxes per pressionar a FMB i a l'ajuntament, s'han repartit banderoles que es penjen als balcons...

Aturem la demanda Can Vies, és del barri!

Membre de l'assemblea de Can Vies

Façana del CSA Can Vies

UN NOU MAQUILLATGE LABORAL

S'han conegut els primers continguts de la nova reforma laboral pactada pel govern espanyol, la patronal i els sindicats estatals CCOO i UGT. Un cop més, s'ha menystingut la opinió dels treballadors i treballadores, que no hem comptat per a res per aquestes organitzacions a l'hora de modificar substancialment les nostres relacions laborals. Es consolida un abaratiment de l'acomiadament a canvi d'unes ambigües propostes de reducció de la temporalitat.

Aquesta modalitat de contractació permet convertir en indefinit contractacions temporals, majoritàriament fraudulentas, a canvi de bonificacions de les cotitzacions de seguretat social i una indemnització per acomiadament improcedent més baixa

Aquesta rebaixa no va en benefici d'una major ocupació sinó a perdonar les actuacions fraudulentas empresarials. D'altra banda sembla que l'única manera de fomentar la contractació indefinida sigui l'abaratiment de l'acomiadament quan la solució és un bona política econòmica.

La lògica d'aquesta nova reforma és la de reduir les despeses econòmiques de les empreses ja sigui en l'aspecte salarial (menors indemnitzacions), com en el social (menors cotitzacions).

De poc o de res serviran les mesures contra la temporalitat si no hi ha un control sever de la seva aplicació.

Només amb l'increment real i exponencial d'efectius de la Inspecció de Treball, per fer-les complir, es pot aturar l'incompliment de les normes laborals i socials. I en aquest sentit també és necessària una actuació decidida i solidària del sindicalisme, com a instrument de lluita i organització de la classe treballadora.

Marc Faustino
Espai Jove – Joves de la Intersindical-CSC

Tomeu Martí. Coordinador de l'OCB i activista.

“Si la situació actual mecanismes de con

Situació actual dels Països Catalans,
pel que fa a la qüestió nacional.

La situació és normal, com la de qualsevol país: existeixen rivalitats entre els diferents territoris que el conformen, però és comparteix una mateixa manera de ser. Per tant, s'ha de reivindicar la territorialitat, però s'hi han d'invertir uns esforços relatius. Dins aquest tema, es qüestiona si el Principat i el País Valencià poden formar part del mateix país, però aquells que més ho questionen són, precisament, els que mai questionen la unitat de l'Estat espanyol. En realitat, jo no hi veig cap problema més enllà dels típics de qualsevol país del nostre temps.

Pel que fa a la consciència cívica sobre la idea de l'alliberament, cal dir que aquesta existeix a totes les capes socials, però no hem d'oblidar que som una nació ocupada fa 300 anys, amb un estat que s'ha preocupat molt de liquidar aquesta etiqueta de nació. En general, doncs, tenim interioritzada aquesta ocupació, la qual cosa ens duu a ser prudents i porucs. Malgrat això, jo tenc confiança en la gent més jove, qui no té temors o pors com els del franquisme. Aquesta gent té una consciència diferent, en la qual conceptes com democràcia de base són més comuns. Això els duu a acceptar la idea d'autodeterminació com un dret col·lectiu necessari.

Quins creus que són els mals de l'independentisme?

El problema principal de l'independentisme català, malgrat ser un dels moviments d'alliberament més antics d'Europa, segueix essent la immaduresa. Aquesta ens duu a no ser capaços de

deixar de banda matisos que són secundaris i estar més units. En realitat, el nostre és un moviment que no ha sabut fer-se gran, que és adolescent, amb tot el que això comporta: no consolidar la pròpia personalitat i seguir centrant-se en detalls sense importància real. Per tant, ara per ara el més important és cercar la unitat, ja que l'independentisme modern, de l'any 68 endavant, ha patit moments molt difícils d'escissions. Tot i així, també hi ha hagut un eixamplament dels sectors socials, arribant cada dia a més gent.

Ara per ara, hem avançat un poc en la nostra unitat, però ha faltat valentia a l'hora de plantejar les nostres reivindicacions; valentia com a poble i com a moviment.

Quin és el paper dels mitjans de comunicació en l'alliberament dels Països Catalans?

Sense mitjans que apostin per l'alliberament, aquest alliberament mai arribarà. La història d'altres moviments independentistes ens demostra que sense mitjans que escampin les nostres idees és gairebé impossible.

Però el poder econòmic aposta per no canviar res, per mantenir l'estatus quo. Per això és molt complicat, actualment, crear nous mitjans, ja que no pots competir amb els més grans, associats a aquest poder econòmic. La nostra oportunitat actual és internet, sens dubte. Avui dia ja es noten els efectes, recordem el 14M i el moviment contrainformatiu que varen provocar les mentides del PP.

I el paper dels partits polítics...

És una pregunta molt difícil, ja que el

“...ual s’allarga, caldrà crear contrapoder a les institucions”

nostre moviment no ha tengut mai un model propi, però hem provat tots els altres (Quebec, Irlanda, Euskadi...). Per exemple, Angel Colom, d'ERC, seguí el model quebequès, deixant de banda la societat civil i creant un front patriòtic: ERC, a on hi tenien cabuda tots els independentistes. Avui dia s'ha demostrat que aquesta no és l'estratègia correcta, ja que cal una societat civil forta que eviti els retrocessos dins les qüestions nacionals i que provoqui avanços, com per exemple el reconeixement del dret a l'autodeterminació. Això ens durà a expandir la nostra idea i crear consciència entre la gent, ja que no s'assolirà la independència només amb els polítics; necessitam una societat civil que aguanti els retrocessos i que, quan sigui el moment, mogui els nous sectors cap a endavant, com per exemple els nouvinguts.

Situació actual del català

Aquest és un tema molt difícil de concretar en una sola resposta, però intentarem sintetitzar. Actualment, la llengua catalana està present a certs àmbits de coneixement on abans no hi era, tals com mitjans de comunicació, l'ensenyament i d'altres. Avui dia més gent que mai sap llegir i escriure correctament la nostra llengua Ara bé, l'ús lingüístic social va perdent terreny, sobretot a les zones turístiques de la nostra illa. En canvi, és manté a la Mallorca interior i Menorca. A la primera hi arriba una gran amenaça, ara per ara, com ho són les noves carreteres i els canvis que produïran en la situació lingüística.

A més a més d'aquesta amenaça, a les Illes hi ha dos factors a tenir en compte: les institucions locals no tan sols no la defensen, sinó que per primera vegada en democràcia, l'ataquen frontalment; i el gran creixement demogràfic, que es converteix en un repte important, ja que la intengració dels nouvinguts

és imprescindible per la pervivença de la nostra llengua.

Per tant, la societat civil ha de respondre amb una feina de denúncia contra la feina feta pels nostres governants, els quals van en contra de la llengua catalana. Però si aquesta situació s'allarga, haurem de cercar noves formes d'actuar i d'incidir al marge del sistema autonòmic. En aquest cas, faria falta crear una alternativa de contrapoder a les institucions autonòmiques, les quals han pervertit l'origen pel qual van ser creades.

Participa l'OCB en el procés de construcció nacional? I quin paper juga?

L'Obra té una llarga història, en la qual ha jugat un paper de substitució dels poders públics, sobretot referent a la fefensa de la llengua i del sentiment nacional. Dins d'aquest camp destaquen les mobilitzacions populars per recuperar la llengua, la cultura i l'autogovern, sobretot després de la destrucció feta durant el franquisme.

Ara, seguir exercint de contrapoder enfront del mal govern que patim és més necessària que mai, però també hem de fer una feina constructiva en la transmissió d'uns valors lingüístics, culturals i nacionals. La coordinació entre les diferents intitucions culturals del nostre país és imprescindible, però sense oblidar mai que les dinàmiques i els ritmes són diferents a cada territori.

Finalment, la promoció de la interculturalitat és bàsica, ja que aquesta ha d'integrar els nouvinguts a la nostra cultura. Malgrat tot, com fer-ho és encara difícil d'esbrinar, però l'Obra hi seguirà fent feina.

PALESTINA: UNA INJECCIÓ DE DIGNITAT

Em despertaren devers les 6 del dematí. Estàvem d'invasió militar al camp de refugiats d'Askar, a Nàblus, lloc on dormíem. Aquell dia partia cap a Jerusalem però la realitat em feia romandre un dia més. Els soldats anunciaven el toc de queda i nosaltres sortíem al carrer desafiant-lo. Càmeres de fotos i visites a les famílies que havien patit escorcolls dels soldats. L'excusa eren unes armes que jo mai veia. Ans al contrari, trobava famílies atemorides i cases desbaratades. Aquell dia detingueren a un company. No era la primera vegada. Aquesta s'havia convertit en la meua realitat per quasi 40 dies.

Eren les darreries del nostre viatge a Palestina i la necessitat de contrastar sentiments em rebentava. La fi de l'agost de 2004 era a prop i tornàvem a casa, a les nostres rutines. Com anava a ser això? Com es feia per abandonar una situació tan dura? Nosaltres no estàvem allí per visitar el Sant Sepulcre o nedar al mar Mort.

Anàrem per solidaritzar-nos activament amb les que pateixen una ocupació militar sense pietat. Amb la participació en grups d'acció directa no violenta de l'ISM (Moviment de Solidaritat Internacional) ens ficarem als territoris ocupats per participar amb les palestines i algunes israelianes en accions contra els bloquejos de carreteres, fèrem d'observadores en intervencions militars, acompanyàrem grups paramèdics, participàrem en manifestacions, en accions directes i de desobediència a check points (punts de control israelians). L'apoteosi eren les rompudes de tocs de queda.

Amb quina cara deixaria, de la nit al dia, tota aquella gent amb la que compartia aquella horrible situació per a tornar a les comoditats del món occidental. El meu passaport m'ho permetia. A les palestines que morien o restaven sense casa no. Aquesta és un altra mostra del racisme d'occident.

El primer que comprovarem era com tots els camins i carreteres de Cisjordània estaven tallats per check points, per barreres, o per muntanyes d'enderrocs. Tot amb la intenció d'impedir la mobilitat. Per anar d'una ciutat a altra havíem d'agafar sempre diferents vehicles, doncs en arribar a un bloqueig no quedava altre remei que passar a peu. Imagineu els problemes que això suposava per a les ambulàncies o per als vehicles que transportaven mercaderies.

En el temps que els soldats les deixen tranquil·les, les cisjordanes fan una vida el

Rompuda de toc de queda al camp de refugiats de Tulkarem

més "normal" possible. Obren les tendes, van a escola, i molts a la universitat. Un dia conversava a Tulkarem amb un professor d'universitat i em deia que l'únic aspecte positiu de la construcció del Mur (entre Israel i Cisjordània) era que al no poder treballar a Israel moltes més joves palestines estudiaven a la universitat. Ell s'havia comprat un bon cotxe, però per anar dins de la gàbia que conformaven els bloquejos al voltant de Tulkarem.

La línia verda, resultat de la guerra de l'any 67, és la frontera oficial. El Mur de la vergonya la sobrepassa quan li ve en gana. El seu recorregut es desplaça per fagocitar

terres ocupades per colònies, pous d'aigua i terres fèrtils. Hi fórem testimonis caminant deu dies paral·lel al Mur. Així visitàrem pobles on l'atur arribava ja al 95%, ciutats txapades dos on les padrines no podien visitar a les nétes. Record l'entrada a Qalqilyah, ciutat que anteriorment era un centre comercial i que ara estava arruïnada pel Mur, totalment revoltada i amb una entrada controlada pel check point de torn.

Però Nàblus va ser el pitjor dels llocs. L'accés estava prohibit per a qualsevol que no fos d'allí. Dues vegades entrarem clandestinament, per les muntanyes. Allí les incursions militars eren quotidianes. Record com esperàvem que arribessin els soldats al camp de refugiats de Balata cada horabaixa, com ens interposàvem davant els militars que volien disparar als nins que els tiraven pedres, els escorcolls en la ciutat vella i com ens feien fora per a explotar una casa per dins.

Ens parlen de terroristes i de fanàtics. El que vaig trobar era una població desesperada que estava deixada de la mà del món. Un poble que m'havia acollit i que

em mostrava la seva realitat més enllà de les mentides.

No puc acabar de contar-vos aquestes anècdotes, de les que em guard mil més, sense demanar disculpes pel meu anonim. Un interrogatori a la fronterera amb Egipte em va ensenyar que anaven darrere nostre. Llavors no vaig col·laborar, ara tampoc.

Han passat dos anys. A les notícies és el torn del Líban i del nord d'Israel. Gaza sempre present. Però no oblidem. Mentre tots tenim els ulls desviats, a Cisjordània continuen colpejant. La quotidianitat no és notícia. A mi els records em demanen tornar.

Impedint el treball dels soldats

UN POBLE, DIFE

QUÈ ÉS LA FÀBRICA?

En l'era de l'Internet s'han multiplicat, centuplicat, els espais de dissidència a la xarxa. La nostra llengua ha mostrat la seva vitalitat expressant a través de nous mitjans les crítiques al sistema establert, les propostes alternatives, les iniciatives que arreu del nostre país i del món s'estan construint.

La xarxa ha estat un revulsiu i ha estat un pas significatiu per democratitzar l'accés i la difusió de la informació. Qualsevol persona que disposi d'un ordinador pot llençar les seves propostes, projectes, crítiques. Però en aquesta xarxa diversa i

de l'explotació laboral, de la destrucció del territori, de l'ocupació i esquarterament dels Països Catalans, de la repressió política, de la persecució i discriminació dels nous nadius, de les desigualtats de gènere, de l'especulació urbanística, de la minorització de la llengua catalana, de l'exclusió social. I per donar veu a propostes alternatives, rupturistes, que transformin una realitat construïda sobre la injustícia.

La Fàbrica vol sumar-se a les propostes que ja existeixen i construir un nou espai de trobada, de debat entre les esquerres rupturistes catalanes, projectat al món i

lliure també s'estan construint espais de trobada, de rebuda i de redifusió de textos.

Un grup de persones de l'esquerra anticapitalista dels Països Catalans, de tendències i pràctiques molt diverses, trobàvem a faltar a la xarxa un espai comú per aturar-nos i analitzar la realitat que ens envolta. Per reflexionar sobre les causes

obert a les propostes que des de qualsevol racó contribueixin a teixir la xarxa de la resistència.

Esperem que vosaltres també trobeu interessant la proposta i que puguem esdevenir una eina útil per a la transformació política i social. Esperem, lògicament, la vostra participació.

<http://lafabrica.milnou.net/>

RENTS LLUITES

NEGRES TEMPESTES

Negres Tempestes és un col·lectiu que es defineix com a llibertari. Va néixer fa poc més d'un any. Un dels objectius principals (però no l'únic) és promoure el debat sobre l'alliberament nacional dins del món anarquista i el debat sobre els postulats llibertaris dins del món de l'Esquerra Independentista. És a dir, trencar amb els tòpics que des de tots dos costats s'utilitzen a l'hora de debatre aquests temes.

Nosaltres creiem necessari defensar l'alliberament dels pobles tot definir-nos com a llibertaris perquè en la concepció que tenim dels Països Catalans no reproduïm ni estats ni fronteres, sinó que considerem que els municipis o comarques triaran lliurement amb qui volen federar-se. Entenem l'alliberament dels pobles com a quelcom inseparable de la lluita de classes, per tant, no som interclassistes.

La crítica que fem a les organitzacions marxistes és la que faria qualsevol llibertari a un comunista-autoritari: definició de fronteres, reproducció d'eines repressores (estat, policia, exercit, ...). Encara que el funcionament de moltes d'aquestes organitzacions sigui assembleari creiem que només és una qüestió tàctica (per guanyar adeptes) que es poden permetre pel moment polític i el nombre de militants actuals d'aquestes organitzacions però que en el moment que els dirigents considerin oportú tornaran a allò que defineixen com "centralisme democràtic" i els seus militants seran mers transmissors de les decisions de l'avantguarda del partit/organització.

També critiquem les organitzacions marxistes de l'Ei, perquè l'avantguardisme

sempre intentarà fer-se amb el control de tot tipus d'organitzacions unitàries i assembleàries, per tal que aquestes segueixin els dictats dels partits/organitzacions.

Volem trencar amb la crítica fàcil d'assimilar la defensa de l'alliberament dels pobles amb estatistes, defensors de les burgesies locals, etc. Hi ha un conflicte en el que pensem que s'han de posicionar perquè el fet de no agafar una postura és una forma de perpetuar el procés d'anul·lació de la nostra identitat.

Un dels àmbits en el que volem influir és en canviar la manca de sensibilitat lingüística de moltes organitzacions anarquistes que marginen al català en les seves publicacions, edició de propaganda, pintades, etc.

Negres Tempestes durant aquest primer any de vida ens hem centrat, a nivell intern, en la definició pràctica i teòrica del que volíem que fos el col·lectiu. També hem participat de l'organització del bloc negre a la manifestació de l'11 de Setembre, hem realitzat xerrades sobre la memòria històrica del moviment anarquista i autònom i una xerrada sobre l'última reforma laboral aprovada i sobre la vaga a Mercadona com a reflex actual d'una lluita laboral actual. Participem del CSA Can Vies i del Casal Independentista de Sants "Jaume Compte".

Hi ha altres col·lectius, com Katarko (Prat del Llobregat), i individualitats amb els que estem treballant per impulsar una xarxa fruit de la qual ha nascut la revista "La Rosa dels Vents", publicació oberta a col·laboracions perquè esdevingui en una eina pel debat llibertari als PPCC.

Participació del Bloc Negre a la manifestació de l'11 de setembre de 2005.

ABSOLUCIÓ 13 DETINGUTS A GANDIA: PROU JUDICIS POLÍTICS

El passat dia 29 de juliol (ara fa un any) eren detingudes 13 persones després de participar en una protesta pacífica que volia denunciar la presència de Fernando Giner, president de la Diputació de València i uns dels membres més destacats de l'ala dura feixista i dretana del Partido Popular valencià, a un recinte públic com és l'Escola Politécnica Superior de Gandia. Aquesta xerrada servia a més com a cloenda d'unes jornades organitzades per la Reial Acadèmia de Cultura Valenciana (RACV) una entitat blavera i molt propera al PP.

Els motius de la protesta

Com ja hem dit, aquesta protesta convocada per la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans i per Maulets, tenia un clar objectiu: denunciar al cessió d'espais públics a entitats com la RACV, caracteritzada per les seues tesis científiques i contràries a la unitat de la llengua i encara més un recinte com la Universitat ja que entitats com aquestes van en contra de les tesis majoritàries entre les universitats dels Països Catalans.

Un altre factor important que es volia posar de manifest amb aquesta protesta és el paper de la direcció de l'EPSG ja que si, d'una banda al llarg del curs havia censurat xerrades organitzades per la CEPC com ara la que havia de fer Martxelo Otamendi director del Berria, d'una altra obria les portes a la RACV i al falangista Fernando Giner perquè ens donaren lliçons de llengua aquells que sols els interessa el català per treure rèdits electorals i als qui mai els ha preocupat el més mínim la recuperació lingüística del català.

Les detencions

Després d'una breu protesta que duraria al voltant d'uns 3 minuts, la policia espanyola i la policia local de Gandia es disposaven a realitzar la major operació policial de la història de la comarca de La Safor: les detencions de 13 joves independentistes.

Unes detencions violentes i agressives que començaven al més pur estil de pel·lícula americana, amb la policia local traient les pistoles a l'aire i que acabarien amb un jove a

l'hospital amb el cúbit trencat per una càrrega policial i amb els 13 joves a comissaria (fins i tot un jove que sols havia anat a fer fotos de l'acte).

El procés judicial

Gairebé un any després de les detencions, el procés judicial encara està en marxa i va per a llarg. Se'ns acusa de desordres públics i les penes oscil·len entre les multes milionàries i els 6 mesos de presó. A hores d'ara s'està a l'espera de fixar la data del judici contra els 13 independentistes detinguts.

Cal assenyalar també les nombroses irregularitats judicials que s'han donat durant tot el procés. Les declaracions dels policies, del personal de seguretat de la Universitat... s'han hagut de tornar a repetir perquè l'advocada dels 13 no havia pogut estar present a la seua primera declaració; s'han arxivat les 13 denúncies presentades per les 13 joves contra l'actuació policial sense haver citat a declarar a ningú, donant per bona l'actuació policial...

La campanya

A hores d'ara, Alerta Solidària està portant la defensa política i jurídica del cas. S'han realitzat nombroses xerrades per arreu de les comarques denunciant la situació i guanyant diners per fer front a una suposada multa; s'han fet rodes de premsa per donar a conèixer a la societat de la comarca la situació actual i fins i tot l'ajuntament de Gandia (governat en coalició pel PSOE i el BNV) ha obert una investigació per aclarir els fets i l'actuació de la seua policia.

Tota aquesta campanya es realitza amb una premissa clara: volem deixar palés que varem ser detingudes pel simple fet de ser independentistes i revolucionàries i que podran llançar tota la força de la seua policia, els seus mitjans de comunicació i la seua justícia contra nosaltres, però no podran callar la nostra veu i la nostra lluita diària per aconseguir uns Països Catalans lliures, sense classes, antipatriarcal i reunificats.

La repressió no ens aturarà.

CALAIX DE SASTRE

>> Un disc...

Tolerància Zero. Oprimits

Tolerància Zero és el nom del darrer disc del grup mallorquí Oprimits. Aquest darrer treball compta amb tretze cançons d'estil, bàsicament, ska, totes elles amb unes lletres combatives i compromeses en l'alliberament nacional i social. Cal destacar que aquest és el seu primer treball autoeditat

>> A la xarxa...

www.vilaweb.cat

Vilaweb duu la marca d'en Vicenç Partal, qui l'ha convertit en el diari digital més llegit del Paísos Catalans. Vilaweb ens informa tant del que passa a la nostra ciutat com arreu del món, i sempre ho fa amb una visió catalana i d'esquerres, donant veu als moviments socials i plataformes veïnals. Ara fa poc han estrenat VilawebTV, un gran avançament dins el seu projecte comunicatiu.

>> Un llibre...

J. Morey

Con la comida no se juega. Alternativas autogestionarias a la globalización capitalista desde la agroecología y el consumo. De Daniel López i J. Angel López. Editorial Traficantes de sueños.

Aquest llibre, com el seu títol indica, explica les diferents alternatives que hi ha per a la producció i consum d'aliments. En definitiva, parla de com es pot dur a la pràctica la lluita anticapitalista pel que fa al consum. És escrit per dos membres del BAH! (Bajo el Asfalto está la Huerta) una coneguda cooperativa de producció, distribució i consum d'aliments ecològics de Madrid.

En aquest espai també volem recomanar la lectura dels llibres de l'Editorial El Junc, la considerada editorial de l'Esquerra Independentista. Així com els llibres de l'organització MDT, que els podeu trobar a la seva pàgina web.

Maulets al carrer ...

>> El dia 20 de maig a Esporles, en el marc de l'Acampallengua, Maulets organitzàrem, juntament amb el sindicat SEPC, un Espai Rebel. En aquest espai es realitzaren xerrades com ara la que duia per títol Música i compromís, dues generacions, A càrrec de'n Biel Majoral i del cantant de la Gossa Sorda, Josep Nadal.

També es feu un cercavila, diferents murals, dues paradetes de material i, finalment, es va treure una pancarta al concert, mentre tocava la Gossa Sorda.

>> El 23 de maig férem i penjàrem centenars de cartells amb la imatge de Catalina Cirer pels barris afectats pel soterrament de les vies. En aquests cartells denunciàvem la mentida del seu darrer programa electoral en allò

que respecta al Parc de les vies del carrer Jacint Verdaguer.

>> El 16 de juny posàrem paradeta al concert de Músics per la llengua, a Manacor.

>> El 23 de juny publicàrem un comunicat de suport a Marc Peris, company detingut per parlar en català..

>> El 30 de juny vàrem ser presents a la manifestació a favor del Parc de les vies. Hi érem amb una sèrie de plafons que expressaven els avantatges d'un parc per a la ciutadania.

>> L'1 de juliol es feren diferents accions per La Real, com ara un mural que duia per lema Lluitem x La Real. Maulets i diverses pintades a un cartell de propaganda institucional anunciant el nou hospital de Son Espases.

>> El 6 de juliol es feu la Festa 3r aniversari de l'assemblea de Maulets. Aquesta consistí en un sopar popular i en un concert de Musnok. Tot es feu a l'Ateneu jove 23 d'abril, en el qual hi havia una exposició de Maulets.

>> El 12 de juliol férem un comunicat denunciant les mentides del diari El Mundo, en referència a Marc Peris i a Maulets.

>> El 29 de juliol vam treure una pancarta al concert d'Obrint Pas, a Vilafranca.

>> L'1 d'agost publicàrem un dossier d'articles de diferents intel·lectuals sobre l'ens comunicatiu d'IB3.

>> El 3 d'agost férem pública la creació de l'assemblea de Maulets Mallorca Nord.

>> Contacta amb l'Assemblea de Maulets Ciutat:
mauletsmca@gmail.com

>> Contacta amb l'Assemblea de Maulets Mallorca Nord:
mallorcanord@gmail.com